

efter andre Love har forskyldt en større Straf.

§ 30.

Huustugt er det mandlige Tyende underkastet, indtil det bliver 20 Aar, og det qvindeelige Tyende, indtil det bliver 16 Aar gammelt. Naar Huustugt anvendes for de i § 29 nævnte Forseelser, bortfalde de sammesteds fastsatte Straffe.

§ 31.

Kommer Tyendet i Fængsel, uden at dets Tjeneste strax ophører, kan Husbonden i den Tid, Fængslingen varer, lade dets Tjeneste paa dets Beføstning udføre ved Andre. Steer dette ikke, taber dog Tyendet Fordring paa Løn for anførte Tid.

§ 32.

Husbonden er pligtig at betale Tyendet Løn paa de Tider, som i saa Henseende mellem dem ere vedtagne. Har ingen Aftale fundet Sted angaaende Betalingstiden, forfalder Lønnen til Betaling for det Tyende, der er fæstet halvaarsviis eller paa længere Tid, til de almindelige Skiftetider, hvergang for det sidstforløbne Halvaar, og for et Tyende, som er fæstet paa kortere Tid, ved Enden saavel af den oprindelige vedtagne som af den ved Contractens Fornyelse senere af Tyendet paatagne Tjenestetid.

§ 33.

Husbonden maa ikke paalægge Tyendet mere eller sværere Arbejde, end det efter sine Kræfter kan udføre uden at udsætte sin Helbred for Fare.

§ 34.

Han skal give Tyendet Leilighed til Altitigen at kunne besøge Gudstjenesten.

§ 35.

Husbonden kan ikke uden Tyendets Samtykke overdrage sin Ret til at fordrø Tjeneste af Tyendet til Andre.

§ 36.

Paaføres Tyendet en Legemsflåde eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paa-

lægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, bør han bekoste Helbredelsen og kan desuden tilpligtes at give Tyendet en billig Erstatning for det Næringstab, som det lider, efterat Tjenesten er ophørt. Derhos bør han efter Omstændighederne straffes med Bøder fra 5 til 100 Rbd. eller med simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, saafremt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskyldt en større Straf.

§ 37.

Paadrager Tyendet sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, maa det selv afholde de med Helbredelsen forbundne særegne Omkostninger, og Husbonden kan, forsaavidt han ikke, naar han dertil er berettiget, strax affædiges det (§ 46 Nr. 11), lade Tyendets Tjeneste paa dets Beføstning udføre ved en Anden, eller i alt Fald indeholde dets Løn for den Tid, det er utjensdygtigt.

§ 38.

Dersom Tyendet ellers bliver sygt i Tjenestetiden, skal Husbonden vel betale det tilfagte Bederlag, indtil Tjenesten efter Opfigelse eller af anden lovlig Grund ophører, men Tyendet maa selv udrede Lægeløn og bære de til Lægembler, særdeles Pleie og andre paa Helbredelsen anvendte Omkostninger.

§ 39.

En Overenskomst mellem Husbond og Tyende om, at Tjenesten skal ophøre, saasnart Tyendet maatte blive hjemført af Sygdom, er ikke forbindende for Tyendet, og, dersom et sygt Tyende enten ifølge sig Betingelse eller efter en under Sygdommen indgaaet Overenskomst hæver Tyendeforholdet, frigjøres Husbonden heller ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Tyendet maatte falde til Byrde for de i denne Lov grundede Forpligtelser mod Tyendet.

§ 40.

Et sygt Tyende kan ikke modsætte sig at indlægges i et offentligt Sygehuus.

§ 41.

Bliver et Tyende sygt, og der er Anledning